

Skatteministeriets departementschef udsende retningslinjer om, at alle forslag om »skærper« i skattelovgivningen skulle undgås efter regeringsskiftet.

Endelig er det et krav til en minister, at han giver Folketinget retvisende svar på spørgsmål stillet i Folketinget. Både under udvalgsbehandlingen af L 99 (det genfremsatte, men ændrede forslag om selskabsskattelovens § 31, stk. 6) og senere, i november 2003, i et svarudkast til statsministeren tilsidesatte den daværende skatteminister sin pligt til ikke at give Folketinget urigtige oplysninger, eller tilsidesatte sin pligt til at belyse sagen omhyggeligt.

Dette er en alvorlig sag med meget store økonomiske konsekvenser for statsfinanserne. Større agtpågivenhed i Skatteministeriet ville have forhindret det store tab. Ansvar for, at det ikke

skete, påhviler utvivlsomt tidligere skatteminister Svend Erik Hovmand. Der er derfor behov for, at Folketinget udtrykker sin misbilligelse af den tidligere skatteministers embedsførelse i denne sag.

Hvad angår statsminister Anders Fogh Rasmussen, udtaler mindretallet sin kritik af, at der ikke i Statsministeriet skete en granskning af skatteministerens lovforslag L 99 med henblik på at klarlægge konsekvenserne af ikke at medtage den tidligere regerings forslag. Som oplysningsmand til »skattestoppet« burde statsministeren have set det som en særlig forpligtelse at påse, at der ikke opstod alvorlige skattehuller i kraft af misforståelser af regeringens skattestop. Denne pligt levede statsministeren ikke op til i sin egenskab af regeringsleder med ansvar for tilsyn med ministrenes embedsførelse.

P.u.v.

CHRISTIAN MEJDAHL